

тосъ е пратилъ сега нѣкои на земята да ви подиграватъ — „иска да стане светия, хлопа му дъската, смахнатъ е, малко лудъ е, цѣло говедо е“ — това е Питагоровата система за приемане на ученици. Ако може да издържите тѣзи подигравки, знайте, че сте издържали изпита. И тогава ще бъдете приети. Ако ли пъкъ се разгоришите отъ нападкитѣ и кажете „азъ ли — чакай!“ вие сте изгубенъ. „Мжжътъ ми е лошъ“; отдѣ знаете, че той не е нарочно поставенъ отъ комисията да ви изпита? Прѣтърпете една година, издържете изпита, и тогава Господъ ще каже на мъжа: „Нѣма вече да подигравашъ и врѣдишъ на жена си“, и ще видите, какъ той ще стане кротъкъ, като агне, Но само тогава — когато прѣтърпите и когато каже Христосъ. Запомнете това учение, азъ ви говоря за външната негова страна; то сж мисли нахвърлени, колкото да може да различите лъжливото отъ благородното. Когато влѣзе въ васъ Христовото учение, то ще ви подигне, вие ще познаете хората, ще виждате тѣхнитѣ души. Често се срѣщатъ двама и се питатъ: „Азъ съмъ християнинъ, ти вѣрвашъ ли въ Христа“ Ако сте християни, нѣма защо да се питате: самото питане показва, че въ него нѣма никакво християнство. Никога нѣма да питамъ, какво е дадено цвѣте — като го помириша, ще знаа, дали е роза или карамфилъ. Носътъ ми е на мѣстото си. Ако обонянието ми е затѣпено, парализирано, или съмъ слѣпъ и не виждамъ, тогава може да попитамъ, но ако всички мои сѣтива сж здрави, азъ, само като видя или помириша цвѣтето, по външната обвивка или по аромата му, ще познаа, какво е. Тѣй и всѣка душа се изявява чрѣзъ своитѣ външни